

VOLUNTAS

A SZENT ERZSÉBET KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA DIÁKCLAPJA

2017. JANUÁR-FEBRUÁR

XXIII. évfolyam 5-6. szám

Kedves Gyerekek!

Itt a tavasz! Egyre melegebben süt a Nap és a természet is készülődik az újjászületésre. Nemcsak a természet tud megújulni, hanem mi is! Lezárult a farsang és elkezdődött egy új időszak, a nagybőjt, hogy ezen időszak után megújulva várjuk a Húsvétot!

A böjtről általában az jut mindenki eszébe, hogy péntekenként nem lehet húst enni, esetleg le lehet mondani az édességről. De ima és jöttetek nélkül ezek betartása nem sokkal különbözik egy sima fogyókúrától. Pedig többnek kell lennie! Isten iránti szeretetünk kimutatásáért vállaljuk, hogy lemondunk számunkra fontos dolgokról, önmérsékletet gyakorlunk. Ez természetesen nem könnyű feladat. Minden ember más és más, ezért változó az is, hogy ki, miről tud lemondani. Valaki könnyebben mond le a húsról, de a csokiról, és az édességről nehezebben. Van, aki nem szokott sorozatokat nézni vagy rendszeresen tévézni, de az okostelefonja nélkül nem tud meglenni. Ebben az időszakban ti tudjátok legjobban, hogy miről tudtok igazán lemondani, mi csak segíteni tudunk nektek.

A lemondások mellett lehet jócselekedete-

ket is gyűjtögetni! Olvas-tam egy-két ötletet, megosztom veletek! Készítsetek lelkesítő kártyákat! Tegyétek olyan helyre, ahol valamelyik

barátod, szeretted megtalálhatja! Ilyeneket írhattok rá például: „Legyen szép napod!” „Meg tudod csinálni!” „Ügyes vagy!” Dobjátok be egy idézetet vagy egy jókívánságot a szomszéd postaládájába! Persze, ha több szomszédod van, minden héten másnak írjatok! Végezzetek olyan házimunkát is, amit általában nem ti szoktatok elvégezni! Vegyétek észre, ha valaki a környezetekben rászorul a segítségetekre! Tartsatok mosolynapot! Mosolyogjatok rá mindenkire, még akkor is, ha esetleg nem mindenki fog visszamosolyogni rátok! Tiszta szívből adjatok, ne várjatok érte semmit! Adjatok azt, amitek van: jókedveteket, segítőkészségeteket, gondoskodásotokat, tehetségeket, kreativitásotokat. Azt tegyétek, amit szeretnétek, hogy veletek tegyenek! Lehet tartani energiabőjtöt! Ugye milyen érdekes szó? Fokozottabban figyeljétek az energiafelhasználásodra! Ne hagyjátok égve a lámpát, vigyázzatok a vízfelhasználásra, ne pazaroljátok az ételt és ne termeljétek felesleges szemetet! Vigyázzatok a teremtett világunkra és a környezetekben lévőket is figyelmeztessétek erre!

Végezetül pedig az egyik legfontosabb, hogy próbáljátok meg rendszeresen imádkozni! Mondjátok le a szabadidőtök egy kis részéről Isten javára és beszélgetsetek Vele!

ÁLDOTT NAGYBŐJTŐT!

Almási Zsuzsanna

Visszapillantó Vizsgáztunk

A téli szünet után nyolcadik osztályosaink matematikából és magyarból vizsgáztak — a felvételiket megelőzően. Tapasztalataikat a következőképpen fogalmazták meg:

Az írásbeli vizsga talán a könnyebbik része volt a megmértetésnek, az igazi próba szerintem a szóbeli volt.

Az írásbeli érdekesen zajlott esetemben. A legtöbben ilyenkor minden erejükkel az adott feladatokra koncentrálnak. Ezt én nem így szoktam. Mint a legtöbb dolgozatnál, most is azonnal megnyugodtam. Egy kellemes dallam kezdett el hangzani a fejemben. Ez általában minden tudáspróbanál így szokott lenni. Most sem volt másként.

Megszólalt a dallam, s végig, amíg írtam, ez a dallam segített koncentrálni.

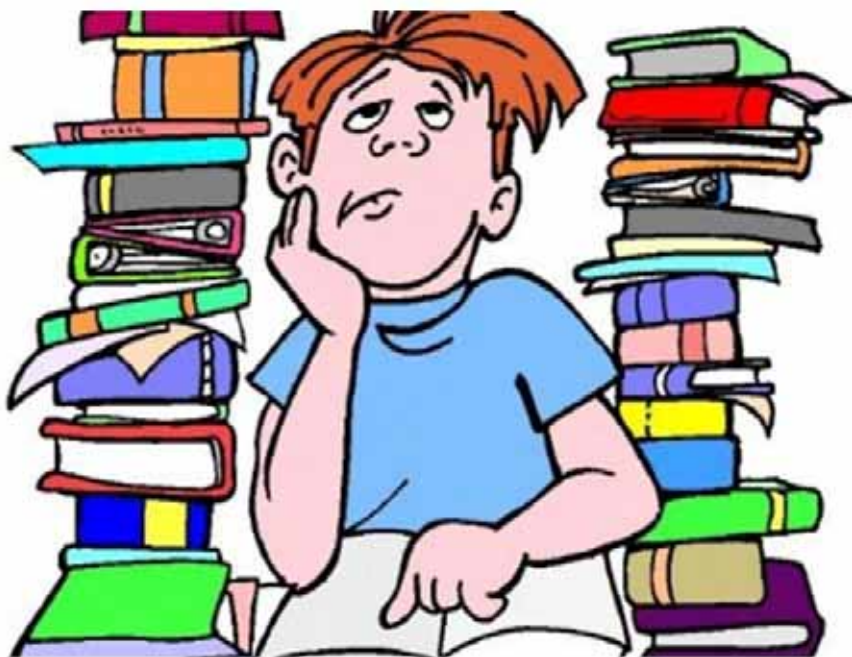
A szóbelinél ez a bizonyos melódia csak akkor szólal meg, ha már kidolgoztam a tételt, és tudom, mit akarok mondani. A vizsga nem volt zökkenőmentes, meg-megakadt a dallam. De a félreértéseket sikerült orvosolni, aztán zengett a fejemben tovább a melódia.

A zavaró tényezőket kizárva (csengő, beszűrődő zajok) a felelet könnyűnek bizonyult. Aki felkészült, annak nem okozhatott különösebb problémát sem a matek, sem a magyar vizsga. Lényegében el kellett „mesélnünk”, amit tudunk (mint ahogyan ezt negyedikben és hatodikban tettük). Bár az anyag bővült, úgy érzem, ha valaki óráról órára tanult, nem lehetett neki különösebben megterhelő beszámolnia a tanultakból.

Az eddig átélt vizsgáimon azt tapasztaltam, hogy a tételsor kitűnő segítség, de nem tekinthetjük Szentírásnak. A tételek utat mutatnak, de a tudásunkról legjobban a saját szavaink, gondolataink segítségével adunk számot. Így nem csak meggyőzőbbek lehetünk, de önbizalmunk is lesz.

Mindig úgy vizsgáztam, hogy szerettem, amiről beszéltem, akár Vörösmarty élete volt az, akár a nevezetes szögpárok. Nem tudnám pontosan elmagyarázni, de idén is azt éreztem, hogy az egészséges „vizsga előtti félelem” mellett örülök, hogy részt vettem ezen az eseményen. A vizsga nem csak tanárainkat győzte meg a tudásomról, de önbizalmam is növekedett. Örömmel konstatáltam, hogy a kihúzott tételekből meggyőzően, magabiztosan számot tudtam adni. És tudni jó!

Tóth Anna Jázmin 8.o.

A gyomrom már akkor görcsben állt, amikor felkeltem. Nem tudtam megállni, hogy bele ne nézzek még egyszer a tétélekbe. Egy falat sem ment le a torkomon a reggelimél. Kilenc óra negyvenöt perckor indultam el szélsébesen az iskola felé. A szívem hevesen vert, mintha legalábbis a kivégzésem előtt állnék.

Amikor beértem, és kihúztam a tétéleket, a kezem remegett, és lehet, hogy még a hangom is. Nagyon ideges voltam, a gondolataim össze-vissza cikáztak a fejemben, és alig tudtam összeszedni őket. De sikerült, és papírra is vettem.

Amikor kihívtak, egyszerre akartam mindent elhadarni, de a fogam, vagy a nyelvem megakadályozott. Akkor tört el a mécses, amikor megakadtam és egy szót sem tudtam kipréselni magamból. Azt hittem, mindenek vége. De aztán sikerült megnyugodnom, összeszedni magam, és onnan folytatni, ahol abbahagytam...

... Végül sikerült levizsgáznom. Ennek öröme már ebédelni is tudtam. A teljesítményemmel ugyan nem voltam maximálisan megelégedve, de örültem, hogy túlestem rajta.

Koska Laura 8.o.

Vizsgáztunk

A vizsga minden diák rémálma.

Félévkor matekból és magyarból vizsgáztunk. Eleinte nagyon tartottam tőle. Év elején nem tudtam elképzelni sem, hogyan fogom azt a rengeteg mindent megtanulni, ami a tételekben állt.

A téli szünet után olyan hirtelen jött minden, hogy időm sem volt gondolkodni rajta. Egy hét alatt levizsgáztam mindenből. Szerencsére minden jól sikerült, úgy hogy elégedetten nyugtázhatom: az elvégzett munkának meglett az eredménye. Úgy érzem, hogy a vizsga nagyon jó felkészülés volt a felvételire.

A jövő nyolcadikosainak azt tanácsolom, hogy ne féljenek a vizsgáktól, hanem fogják fel úgy, mint egy főpróbát. Egy utolsó kihívást a felvételi előtt, amire folyamatosan (a hetedik és a nyolcadik év során) készülni kell. Ha rendszeresen készül az ember, nem érheti meglepetés. A vizsga arra jó, hogy összeszedje még egyszer az ember minden tudását a felvételi előtt, s kipróbálja: milyen is az, amikor számot kell adni.

Molnár László 8. o.

Először az írásbeli vizsgákon estünk át. Nyelvtanból és irodalomból egyszerre adtunk számot a tudásunkból, így összesen két óránk volt rá. Mindannyian végeztünk a feladatsorral, de nem könnyebbülhettünk meg, mert előttünk állt még a szóbeli.

A tételeket már a tavalyi év végén megkaptuk, többször el is próbáltuk a feleleteket. Sok időnk volt rá, s nem volt ismeretlen az elvárás

sem. Az irodalom számomra sokkal nehezebb volt, mint a nyelvtan, ugyanis a feleletek túlnyomó része életrajz volt. A nyelvtan anyag azért volt könnyebb, mert a számon kért szabályokat nagyon sokszor ismételtük, így könnyebb volt megjegyezni. A magyar szóbeli két napot vett igénybe: egyik nap az osztály egyik fele, másik nap a másik fele került sorra. Nekem fél tízre kellett bemennem az iskolába, de végül csak negyed tizenegy körül kerültem be a terembe. Addig folyamatosan izgultam.

Várakozásomnak megfelelően jól ment a vizsga nyelvtani része, de az irodalommal sem volt különösebb gondom. Úgy gondolom, elégedett lehetek a feleletemmel, a tudásommal. Ez az erőpróba jó felkészülés volt a vizsgát követő felvételire.

Busz Boglárka 8. o.

En is—mint mindenki—izgultam a vizsgák miatt. Valamiért jobban féltem a magyartól, mint a matektól. Ez a félelmem alaptalannak bizonyult.

Először a magyart irtuk meg. Nagyon jól sikerült.

Másnap matekból vizsgáztunk, az is jól ment.

A szóbelik következtek. Magyarból sikerült kihúznom az általam két legkönnyebbnek tartott tételt. Jól is feleltem. Aztán a matek jött, s ott is sikerült egy könnyű témát kiválasztanom. Így aztán ez is jól sikerült.

Idén nem izgultam annyira a vizsgákon, mint negyedikben, vagy hatodikban. Talán az is hozzájárult, hogy—mivel már kétszer vizsgáztam—, járatos vagyok ebben a dologban. Nem esik nehezemre nyilvánosan megszólalni, a tudásomat bemutatni a tanáraink előtt.

Azt ajánlom a jövőre vizsgázóknak, hogy ne halogassák az utolsó két hétre a tételek tanulását, hanem egész évben folyamatosan, rendszeresen tanuljanak. Ha a tanárok útmutatásai szerint rendszeresen tanul az ember, mindig lesz elegendő idő a tanulásra, s amikor kell, minden ismeret „magától” a diákember eszébe jut.

Bodnár Botond 8. o.

A vizsga... amikor visszagondolok erre az eseményre, a remegés és a félelem helyét átveszi bennem a boldogság és büszkeség érzése. Túl vagyok minden vizsgán, és jól sikerült valamennyi!

De kezdjük az elején! Január 9-én kezdődött meg hivatalosan a 8. osztály vizsgaidőszaka. Hétfőn és kedden írásbeli vizsgák voltak, amik nagyjából olyanok, mint egy témazáró dolgozat, csak kicsit hosszabbak... Ezek miatt nem aggódtam annyira, mert az írásbeli mindig jobban megy, mint a szóbeli.

Miután ezeken túl voltunk, a szóbelikre kezdtem ráhangolódni. Pénteken, amikor jönnöm kellett, már nagyon izgultam amiatt, hogy olyat húzzak, ami jól megy. Amikor ott álltam a papírok előtt, gondolkodni sem tudtam. Szinte eszméletvesztéssel állapotban húztam ki a tételt. Amikor sikerült rápillantanom arra, amit húztam, végigáradt a bensőmön a nyugalom. Hiszen ezt tudom! -hasított belém a felismerés, és tudtam, hogy semmi baj nem lehet. A helyemre ültem, elkezdtem kidolgozni a tételt, s mindent, mindent leírtam, ami csak az adott témával kapcsolatban az eszembe jutott. Magam is megdöbbenem, mennyi gondolat cikázik az agyamban, s áll össze egészes feleletté.

Amikor elkészültem, kiálltam felelni. Magabiztosan, könnyedén. A teremből boldogan léptem ki. Biztos voltam a dolgomban: meg tudtam győzni a tanárokat arról, hogy felkészült vagyok.

A vizsga értékelésekor örömmel vettem tudomásul, hogy tanáraink is így gondolták, s minden eddigi vizsgaeredményemnél jobban sikerültek az ideiek.

Kovács Alexandra 8.

Mit tanított Arany János?

1817-ben, 200 évvel ezelőtt született Arany János. Műveit ma is olvassák, tanulják a gyerekek az alsó tagozattól a középiskoláig. Bizonyára azért, mert még ma is van számunkra mondanivalója. Vajon mit tanított Arany János iskolánk 6. osztályos tanulóinak?

A Toldi Arany János gyönyörű műve, amely tele van kalandokkal, izgalmakkal, megható jelentekkel.

Olvasása közben egyre kíváncsibb voltam, hogy a következő énekben mi fog történni Miklóssal. Várva vártam a történet folytatását. Minden részben átéltem a szereplők szomorúságát, vagy örömet. Együtt éreztem Miklóssal, akinek egy pillanat alatt összeomlott az álma és az addigi élete, amikor hirtelen haragból kiontott egy másik életet. A szívem szakadt meg Toldiné és szeretett fia búcsúzásakor. Nagyon sajnáltam azt az özvegyasszonyt is, aki mindkét fiát eltemette és egy pillanat alatt a boldogsága is velük veszett. A sok fájdalom mellett sok tanulságot is levonhatunk a műből. Nézzük először Toldi Miklóst! Ha nem lett volna annyira elszánt és kitartó, sosem tudta volna elérni a célját. A maga oldalára tudta fordítani legnagyobb előnyét, a testi erejét. Ezáltal könnyen le tudott győzni egy olyan vitézt, akit még soha senki. Hírnévre tett szert és álmai teljesültek. Tanulság ebből az, hogy ha még kilátástalan is a helyzetünk, ne adjuk fel, bizzunk magunkban és a Jóisten segítő erejében. A rossz oldalt Toldi György képviselte. Az áskálódás, kapzsiság, irigység, gyűlölet nem hozott neki sikert. Saját vernebe esett és a jó ismét győzedelmeskedett. Ne álljunk soha a gonosz oldalára, mert csak veszíthetünk vele.

Számomra ez a mű nem csak megható volt, hanem rendkívül tanulságos is. Egyik kedvenc művemmé vált.

Nemeskéri Kitti 6.o.

A
Toldi című
mű arra tanít
minket, hogy
szeressük családtagjainkat,
az erónket és
a hatalmunkat pedig jóra
használjuk.
Arra is tanít,
hogy tudjunk
megbocsátani
és kedvesek
lenni.

Ha
szerejük a
családtagjainkat,
az azért jó,
mert így
minket is szeretni fognak,
és segítenek. De persze az a legjobb,
ha nem csak a családtagjainkat,
hanem mindenkit szeretünk.

Ha az erónket és a hatalmunkat jóra
használjuk, az azért jó, mert így senkit sem

bántunk meg, és senkinek sem lesz oka haragudni ránk. Ezzel azt is elkerülhetjük, hogy kiközösítsenek bennünket.

Ha meg tudunk bocsátani, az azért jó, mert akkor az ellenségeink is megbocsátanak és szeretni fognak ezért a képességünkért. Ehhez nagyon nagy erőre van szükség, és az embernek nem mindig van elég ereje.

Ha kedvesek vagyunk egymással, akkor velünk is kedvesek lesznek mások. Ezáltal sokkal jobban tudunk csapatban dolgozni, és jobban érezhetjük így magunkat..

Szerintem a Toldi ezt tanítja. Ha pedig ebből tanulunk, akkor biztosan jobb lesz az életünk.

Péter János 6.o.

A Toldi nekem nagyon tetszett. A következő tanulságokat vontam le belőle:

Először azt, hogy akárkik lehetünk, mindig tudunk olyasmit mondani, vagy írni, ami csodálatos, lenyűgöző és tetszik az embereknek. Merjük leírni és elmondani érzéseinket, mert azok csak előbbre visznek bennünket. A Toldi a magyar irodalom legremekebb darabja, és ha Arany János nem merne volna leírni, akkor sokkal szegényebb lenne a magyar nép kultúrája.

Maga a Toldi pedig nekem azt tanította, hogy néha az embereket az teszi bűnösé, hogy nem értik meg őket, vagy egy rossz szándékú ember bajba sodorja őket és ezért bűnösök lesznek. De ha merünk, és erőlködünk, bárholnan fel lehet állni, sőt még a csúcsra is lehet jutni. Számomra ez volt a legfontosabb.

Piti Mira 6.o.

Mit tanított Arany János?

A mű azt tanítja, hogy a jó cselekedet minden nehézség és ármány dacára is elnyeri méltó jutalmát.

Miklós az ellene irányuló minden rosszindulat ellenére – amelyet Györgytől átélt – meg tud maradni jónak.

György szolgasorba juttatja Miklóst, a testvéri szeretet megnyilvánulásait pedig semmibe veszi, megtagadja. Örökségéből ki akarja forgatni öccsét, sőt vitézeivel durva tréfát végrehajtva dárdákkal dobáltatja.

Miklós végül kényszerből megvédi magát, az életét, de ezzel menekülésre is kényszeríti magát, hisz György gyilkossággal vádolja. Menekülését anyja és annak hűséges szolgája, Bence segíti. Hol élelemmel, hol pénzzel. Miklós Pestre érkezve újra megmutatja irdatlan erejét: pusztá kézzel megfékez egy elszabadult bikát. Végül úgy dönt, hogy részt vesz egy párbajban a cseh vitézzel, aki tisztességtelenül harcolva orvul az életére tör. Miklós magát védve a cseh vitézt egyetlen csapással leteríti, majd a királynak felfedi kiletét.

Erejét, vitézségét, tisztességét látva a király megkegyelmez neki, és hadseregébe fogadja.
Kiss Csilla 6.o.

Nekem a Toldi című mű sok mindent tanított.

Például, ami számomra a legfontosabb, hogy Toldi Miklóssal hiába volt gonosz a bátyja, Miklós nem bántotta őt. A testvéri szeretet és a tisztesség nem engedte. Nekem ebből az volt a tanulság, hogy nem szabad visszaadni a sértést, nem szabad bántani azt, aki bennünket bánt.

Azt is megtanította a mű, hogy ha nagyon szeretnénk valamit, akkor nem szabad feladni az érte való küzdelmet. Toldi Miklós addig próbálkozott, amíg el nem érte célját: vitézzé lett. Ha kitartóbb lennék, és többet foglalkoznék azzal, amit el szeretnék érni, talán elérhetővé válna a céloim. Például, ha kitartóbban tanultam volna, talán félévkor kevesebb négyesem lett volna.

A legfontosabb mégis – szerintem – mindenki számára az lehet, hogy a tetteinkért vállaljunk kell a felelősséget. Miklós jóvá tudta tenni a bűnét. Nekünk is meg kellene tanulnunk jóvá tenni azt, amit elrontottunk, meg kellene tanulnunk belátnunk és helyrehozni a hibáinkat.

Antal Lorina 6.o.

Hogy mit tanított a Toldi? Nem könnyű megfogalmazni, de azért megpróbálom.

Miközben a Toldit olvastam, arra gondoltam, „Mikor lesz már vége?” Pedig figyelniem kellett volna a

műre. Az, hogy figyeljek, néha sikerült, néha nem. Főleg akkor nem sikerült, amikor én olvastam fel a műből az osztály előtt, mert akkor arra koncentráltam, hogy jól olvassam a szavakat. Persze, gyakran elrontottam... Már az előttem olvasóra sem tudtam odafigyelni, mert a saját szövegemre készültem.

Ami a műből a legjobban megmaradt bennem, az, hogy ha valamit nagyon el akarunk érni, akkor így alakulnak a dolgok, hogy az szépen, lassan meg fog valósulni. Akkor is, ha néhány akadály közbejön. A másik tanulság számomra az, hogy aki ellenünk rosszat akar tenni, az magának szerez rosszat. A negatív energiák visszaverődnek az emberre. Aki negatív energiát sugároz a többiek felé, aki rosszindulatú, arra ugyanolyan rosszindulat hárul másoktól. Ugyanez igaz ellenkezőleg is: aki pozitív energiát sugároz másokra, aki szeretettel fordul mások felé, az hasonlóra számíthat a többiektől.

Barta Beatriz 6.o.

Arany János Toldi című elbeszélő költeménye nagyon izgalmas és érdekes. A főszereplő, Toldi Miklós nagyon szimpatikus személyiség. Példamutató számunkra bátorsága, családja és édesanyja iránti szeretete és tisztelete. Hazaszeretete és hazája iránti tisztelete is kiemelkedő.

Toldi Miklós megmutatta, hogy egy parasztleányból is lehet valaki. Vitéz akart lenni a király udvarában, és ezért megvívott a cseh bajnokkal. Soha nem akart visszaélni hatalmas erejével, de bátyja legényei addig piszkálták, amíg önhübáján kívül megölt valakit. György, a testvére, mindig bántotta őt, de ő ezeket a bántásokat nem adta vissza.

Toldi Miklós személyében tehát követendő példát láthatunk még ma is.

Hanak Levente 6.o.

Szülővárosom

Az autó halk bűgása és az andalító zene álomba ringatott, amikor feltűnt szülővárosom látképe.

Megláttam a „Négyszögletű kerek erdőt”, amely mindenki számára ismert, és az álom kiment a szememből. Elmentünk a Csúnya-tó mellett, ahol egy kedves emlék jutott az eszembe. Itt tanultam meg korcsolyázni. Ahogy leereszkedtünk a dombokon, hirtelen sasként kezdett szárnyalni a lelkem. Főntől öröm volt nézni a hófodta dombokat, ahol visszatükröződött a csillagos ég képe, az ismerős háztetőt pedig, mint a virágok, csokrot alkottak. Feltűnt az Emlékpark szivárványban pompázó alakja.

Közben az autóval már elhagytuk az iskolánk épületét, a kastélyt és a Bärkát is. Itthon vagyok! - néztem körül elégedetten és szívemet melegség járta át.

György Zsófia 5.a

Pécel Pest megye területén fekszik Isaszeg mellett. Ugyanúgy két dombra épült, mint Róma.

Az erdőkkel teli dombokon jókat tírázhatunk, a tisztásokon pedig focizhatunk, szalonnát süthetünk. Már több mint 20 éve város Pécel, és 14.000-nél is többen laknak itt.

A városban több kastély is található. A Ráday-kastély, amiben múzeum működik, és a Fáy-kastély, ami a Mezőgazdasági Szakközépiskolának ad otthont.

Sok híres ember is lakott itt. Például Ráday Geleon, aki olyan könyvtárat gyűjtött össze, ami nagyobb volt a maga idejében, mint az angol királyi könyvtár. Borkereskedőként dupla fenekű hordókban csempészte Magyarországra a könyveket. A dupla fenekű hordó úgy nézett ki, hogy két alját készítettek az edénynek, ezáltal két részre osztották. A nagyobbik részbe bort töltek, a kisebbik részt pedig megtöltötték könyvekkel.

Fáy András hozta létre a Pesti Hazai Takarékpénztárat, ami a mai OTP jogelődje volt. Támogatta a művészetet és a kultúrát is. Egyszer meghívta a barátait—többek között Vörösmarty Mihályt és Jedlik Anyost—főti szőlőbirtokára szüretelni. Jedlik Anyos magával vitte oda a sódávizet, amit ő talált ki. Ott ittak először fröccsöt, aminek Vörösmarty Mihály adott nevet.

Szemere Pál is péceli lakos volt, aki a nyelvújító mozgalom vezérégyéniségeként ismert.

De sorolhatnánk sok más ismert nevet: Mihály Dénes, a tévéközvetítés és a hangosfilm feltalálója, Lázár Ervin meseíró, Karsai Zsigmond néptáncos és festő, Pannonhalmi Zsuzsa keramikumművész, Zsombori Balázs feltaláló...

Pécel számomra őket is jelenti, a példaképeket.

Doszpod-Nagy Soma 5.a

Az én szülővárosom Pécel. Ha kimondom a nevét, ezernyi kiskori emlék is eszembe jut.

6

Pécel számomra a virágok, fák, bokrok, tanyák városa. A hegyre felérve látni lehet

a sok zöld, fűves-virágos területet. Ha közelebből megnézzük, láthatunk apró házakat, kicsi zöldéses kerteket, és persze sok-sok fát. Az erdőkben sokszor lovasokat, kutyásokat, vagy egyszerűen csak sétálgató embereket.

Pécelnek nem csak farmos és erdős oldala van, hanem van egy kis városközpontja is. Itt található a boltok és a piac, meg mindenféle intézmények, hivatalok. A virágok, fák viszont itt is jelen vannak. A téren fagyizók és iskolák vannak. Pécel zeneiskolával is dicsekedhet, amelynek számos ügyes művészi tehetséggel megáldott tanulója van.

Ez Pécel első látásra. Mindenkit szeretettel fogad. Nekem fontos, mert itt vagyok itthon, ez a szülővárosom.

Pápai Emma 5.a

Nekem Pécel a szülővárosom, kiskorom óta itt élek, itt lakom, itt nevelkedtem.

Pécel városa Budapest mellett, a Gödöllői-dombságon terül el. En ezt a várost nagyon sok minden miatt szeretem.

Például Pécel a felkelő és a lemenő nap egyaránt nagyon sok szép helyet világít meg. Pécel dombjainak a tetején nagyon szép a kilátás, főleg amikor megy le a nap a dombok mögött és befesti az eget és a felhőket rózsaszínre.

Sok híres ember élt itt. Például Lázár Ervin, a Rádayak, a Fáyak...

Azért is szeretem ezt a várost, mert sok szép modern ház, épület található itt. Én szeretem a modern házakat, a korszerű dolgokat. Csak azt nem szeretem, hogy pár helyen szennyezett a környezet, és vannak olyan városlakók, aki szennyezik az életterületet. Én szeretném Pécelt szépnek, tisztának látni mindig.

Örülök neki, és szerencsésnek tartom magam, hogy ez a város a szülővárosom. Büszke vagyok, hogy itt élhetek. Büszke vagyok tágabb szülőföldemre, Magyarországra is, mert úgy gondolom, hogy kivételesen szép tája ez a világnak.

Kövári Boldizsár 5.a

Szülővárosom

Százhalombattáról írok, mert az a szülővárosom. Igaz, nem szó szerinti értelemben, hiszen egy budapesti kórházban születtem, de életem első öt évét ebben a városban éltem le.

Ez a kisváros Budapeستől délre, a Duna mentén terül el. Régen, amikor csak falu volt itt, Battának nevezték, később, amikor ősi halomsírokra bukkantak, Százhalombatta lett a neve. A szocializmus alatt a nagyüzemek városi szintre emelték a települést.

Kiskoromból tisztán emlékszem, hogy ennek az emeletes házakkal teli városnak van három magas tornya, ami az ég felé nyújtózkodik. Ezek nem is tornyok tulajdonképpen, hanem egy mára már leszerelt hőerőmű kéményei. Akkoriban még vidáman pőfektelték a nem mindig jó illatú füstöt. Százhalombattán figyelemre méltó a szépen kivilágított, és szökőkutakkal gazdag főtér, amin Szent István királyunk barátságosan széttárt kezű szobra áll. Ennek a főtéren az oldalán Százhalombatta egyik katolikus temploma áll. Ezt a templomot a híres Makovecz Imre tervezte. Szokásos életfa-motívumai mellett a halomsírokat is belekomponálta a templom szerkezetébe. A városnak van négy általános iskolája, egy szakiskolája, egy gimnáziuma és egy saját üszodája.

Mivel mi ötéves koromban kimentünk Brüsszelbe, nagy szomorúsággal hagytam el a Napsugár Óvodát. Amikor külföldről visszajöttünk, már nem a szülővárosomba, hanem egy legalább olyan szép és jó városba tértünk vissza: Pécelre.

Beke Ágoston 5.a

Amikor a szülővárosom, Miskolc eszembe jut, mindig jobb kedvem lesz.

A Bükk-hegység lábánál fekszik Magyarország egyik legnagyobb városa, Miskolc.

Bár az emberek szürkének és egyszínűnek gondolják, rengeteg szépsége van. Ha Budapest felől tartunk Miskolcra, vonattal a Tiszai pályaudvarra, vagy autóval az M3-on juthatunk el. Mi mindig autóval szoktunk menni, és ha meglátjuk a Miskolc közelében lévő szélkereket, tudjuk, hogy mindjárt megérkezünk. Miskolc biztos jele egy bolt, amit mi csak „Sárgaháznak” hívunk. A „Sárgaház” mellett jutunk be Görömbölyre, ami Miskolc egyik városrésze, ahol a nagyszüleim háza található.

Minden nyáron eltöltünk itt pár napot, de hétfőnként is le szoktunk menni. Ilyenkor szívesen indulunk kirándulni a környék legszebb helyeire.

Sokszor meglátogattuk a Diósgyőri várat. Nemrégén újították fel, s a bástyák újra örkönt magasodnak a várudvar fölé.

Engem sok kellemes emlék fűz ehhez a városhoz, s ha ott vagyok, mindig nagyon jó kedvem van.

Buza Bálint 5.a

Az én szülővárosom Isaszeg. Nekem a kedvenc helyem a város területén a Szobor-hegy.

A város leglátogatottabb helye ez. Az ott lévő szobor az isaszegi csatában harcoló katonákat ábrázolja.

A távolban láthatók a hatalmas dombok, mintha valami hatalmas falak lennének. A Szobor-hegy tetejéről jól látható a temető, ami a másik domb oldalában/tetején van. Ha a Szobor-hegyről szerte tekintünk, a házakon túl minden irányban erdőt látunk. A Szobor-hegy tetején szoktak lenni az innepségek, koszorúzások, családi napok. A domboldalon a város irányában egy nagy teret látunk. Az isaszegi csata jeles színhelye ez.

Azt szeretem ebben a helyben, hogy a dombtetőről az egész települést látni. A templomot, a házak tetejét. Még a mi házunk teteje is odalátszik. Amíg kicsi voltam, mindig megkerestem a távolban azokat a helyeket, amelyek számomra fontosak.

Szeretem Isaszeget. Szerintem nagyon szép és kedves kisváros.

Vojt Patricia 5.a

Szeretett szülővárosom Székelyudvarhely. Bár amikor rá gondolok, visszahúz a szívem, és eszembe jutnak csodálatos emlékeim.

Erdély közepén található ez a gyönyörű város. Sokan Erdély szíveként emlegetik, és még dalt is írtak hozzá. Rengeteg erdő és mező szegélyezi, ezen kívül nagyon sok horgászásra is alkalmas tó is található.

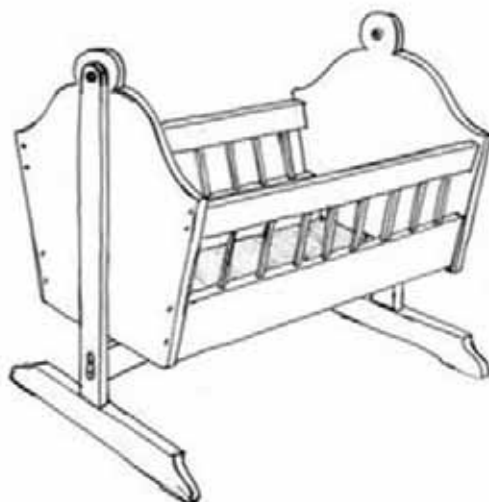
Elővilága változatos és sokszínű. Többek között gyakoriak az erdőben a medvék és a farkasok.

Amint beérünk a városba, rögtön szembe találjuk magunkat a rengeteg házzal, amelyekhez hozzátartozik a pajták állatvilága. Sok baromfi szaladgál a kertekben. A város központjában sok üzlet és számos étterem, park, kávézó, könyvesbolt, és színház található. Kedvencem a főtéren van, ami nem más, mint egy

„kicsinyített Hősök tere”. Sok erdélyi fejedelem, király és katona szobra kapott helyet benne.

A szívemnek legkedvesebb hely mégis a Cserhát nevű tető. Ott egy hatalmas köre ülök ki, akárhányszor hazamegyek, mert onnan az egész város látható. Onnan hallok az egész város nyüzsgését, és ugyanakkor a természet minden apró nesztét, rezdülését is.

Nagy Andrea 5.a

Szülőföldem

Azt mondják, Budapest a világ második legszebb városa. En ott születtem, és három évet éltem Kőbányán. Nagyon szerettem ott lakni.

Budapest 1873-ban jött létre Pest és Buda, valamint Óbuda városának egyesítésekor.

A várost a Duna szeli ketté, amelyen kilenc híd vezet át. Ezek kötik össze Budát és Pestet.

Hazánk fővárosában nagyon sok szép építmény és nevezetesség van. A családommal mi is megnéztünk néhányat. Szerintem a legszebbek közé tartozik a Budai Vár és a Palota, a Halászbástya, a Citadella, a Margit-sziget, az Országház, a Vajdahunyad Vára és a Mátyás-templom. Nagyon sok múzeum van a városban, amelyek közül én a Hadtörténeti-, a Néprajzi-, a Természettudományi-, a Közlekedési Múzeumban és a Művészetek Palotájában jártam.

Budapest szerintem nagyon szép város. Örülök neki, hogy ilyen közel lakok a fővárosunkhoz, így bármikor rész vehetek mindenféle rendezvényeken és meglátogathatom a nevezetességeit.

Tóth Kristóf 5.a

Szülőföldem Európa egyetlen medencéjében, a Kárpát-medencében helyezkedik el.

Szép hegyeink, dombjaink és alföldjeink vannak.

Számomra nagyon kedves a Mátra és a Bükk-hegység, ahol már többször is kirándultam. Szilvásvárad, a Szalajkavölgy gyönyörű tájait és vízeséseit csak ajánlani tudom minden kirándulni szeretőnek. Hegységeink között és az alföldön keresztül folynak folyóink: a kék Duna, és a szőke Tisza. A Dunához sok kellemes emlék köt: családi séta Visegrádon, és a kellemes horgászatok. Nagyon szép városaink vannak, közöttük szülővárosom, Budapest. Sok emléket láthat itt a figyelmes nézelődő a régi korokból, egészen a római időktől.

Vidékinkre sok mindent lehet mondani, csak azt nem, hogy unalmas és nem elég változatos. Mezőkővesden a matyók, tőlük északra a palócok, az alföldön a jászok. De az őrseget sem felejthetjük ki, a Balaton vidékéről nem is beszélve!

Nehéz lenne mindent leírni a szülőföldről. Egy bizonyos: szeretem.

Órsi Levente 5.b

Szülőföldem: Magyarország!

Magyarország dombos-dombos ország. Fővárosa Budapest. Budapesten sok híres hely van: a Margit-híd, a Petőfi-híd, a Lánchíd, a

Parlament, a múzeumok...

Rengeteg gyönyörű, régi ház található fővárosunkban. Még szobrok is vannak. Közöttük a Pál utcai fiúkról is a Práter utcában. Gyönyörű arborétumok, parkok, múzeumok, színházak, amelyekre büszkék lehetünk.

Másik szép városunk Esztergom. Ott található a Bazilika (amelyet tavaly az osztályval meglátogattunk). A Bazilika annyira híres, hogy rákerült a 10000 Ft-os pénzérméinkre is.

Kis hazánknak számos őshonos állata van: a szürkemarha, a mangalica, a rackajuh. Nagyon különleges a növényvilág is, számos védett faj él itt.

Országunk számos híres embert adott a világnak: Petőfi Sándor, József Attila, Mikszáth Kálmán, Erkel Ferenc, Munkácsy Mihály, Teller Ede, Semmelweis Ignác...

Nagyon büszke vagyok, hogy Magyarország az én hazám, szülőföldem.

Szombath Anna 5.b

Nagy dombok között egy völgyben van Pécel.

Egyik dombról látom a várost, a házakat, erdőket és a végtelenbenülő mezőt. Ez tavasszal olyan, mintha egy óriási sárga szőnyeget terített volna ki a Tavasztündér. A virágok, fák, bokrok zöldben-lilában-rózsaszinben pompáznak. Ez odafentről csak egy-egy foltnak tűnik.

A domb tetejéről ősszel is minden csodaszép. Az összes fa vörösben, barnában és okkerben pompázik. Hopp! De mi ugrik ott? Csak nem egy fúrge mókus gyűjti a télire valót? De lám, már ott sincs!

Télen a leggyönyörűbb minden, feltéve, hogy nem ködös, mert akkor a közelebb lévő dolgokat még látod, de a várost belepi a szürkesség. Olyan, mintha alattunk semmi sem lenne, mintha tejfölben járnánk, s foltokban suhan el a köd. Am olyan is tud lenni ez a táj, mint a jégkirálynő birodalma. Mintha őfensége minden fát, bokrot, tetőt behintett volna vastagon porcukorral.

Gyönyörű és barátságos ez a város minden évszakban. Örülök, hogy egy ilyen varázslatosan szép helyen élek!

Blazsevác Anna 5.b

Lélektől lélekig

Nagyböjt előtt

A böjt célja nem az éhezés, nem is a fogyókúra, vagy egyéb egészségügyi okok, hanem az Istenre figyelés és lelki megújulás. A böjttel kifejezzük, hogy most nem az egyéni, személyes vágyaink a legfontosabbak, hanem az Istenünk.

Nem azzal foglalkozunk, hogy milyen finomságot együnk, hogyan főzőcskézzünk, mit nassolgassunk, vagy hogyan töltsük minél kellemesebben az időt terített asztal mellett, vagy egy étteremben, kávéházban, hanem csak simán megadjuk testünknek, ami jár neki, figyelmünket pedig Istenünk felé fordítjuk.

Istenünk felé, és a körülöttünk levő emberek felé, mert jól tudjuk, hogy csak az szereti Istent, aki az embertársait is szereti. Ezt még azzal is ki lehet fejezni, hogy a böjtöléskor el nem fogyasztott élelmiszer árát odaadjuk egy rászorulóknak.

Böjt nemcsak az étkezésben nyilvánulhat meg, hanem az élet bármely területén. Mindenki saját maga tudja, melyek az életében azok a helyzetek, területek, amelyek akadályozzák az Istenre figyelésüket, az Úrral való kapcsolatukat, és ezeket kell a nagyböjtben helyére tenni. Mert ami a helyén van az életünkben, az Istent szolgálja.

A Nagyböjt nem önmagáért van. Amint a Szentírás mondja: nem az imádság, a böjt, az alamizna kedvéért imádkozunk, böjtölünk, adunk alamizsnát. Ez a válaszuk Jézusnak.

Jézus nem azt kéri, hogy mondjunk neki köszönetet, csak azt, hogy hagyjuk, hogy szeressen.

Ez a szeretet megváltoztat minket. Kapcsolatunkban Jézus a kezdeményező. Ismer minket, a nyelvünkön beszél.

Ebben az intimitásban szabad vagyok és hagyom formálni magamat. Fokozatosan vagy hirtelen új teremtménnyé szeret engem.

Legmélyebb vágyam, hogy viszonzzam

szeretetét.

Nagyböjti válaszom egyedi lesz.

Lehet, hogy arra hív Jézus, hogy többet imádkozzam és lehet, hogy az én imám éneklés, művészet, irás, kertészkedés, halászat, fafaragás, liturgikus cselekmények vagy éppen az, hogy csendben vagyok.

Ima az, ami növeli bennem Isten jelenlétének tudatosságát.

Lehet, hogy önmegtagadásra hív Jézus - hogy tagadjam meg magamtól egy időre az ételt, az újságolvasást, mobiltelefonálást, társaságba járást.

Lehet, hogy adakozást kíván: hogy pénzt adjak, vagy önmagamot a szegényeknek, hajléktalannoknak, idegeneknek, vagy éppen a társamnak, családomnak, barátaimnak vagy a szomszédoknak.

A Nagyböjt a stabil kapcsolat építésének időszaka, időnként talán könnyekkel és lelkifurdalással, de mély örömmel és szabadsággal is - mindez Jézus Krisztus nevében. Utunk végén a dicsőséges feltámadás reggelén arra az örömteli felismerésre juthatunk, hogy igen, a gonosz létezik és megtapasztaljuk a fájdalmat és a szenvedést, de Isten soha nem hagy el minket, végtelen, ingyenesen ajándékozott szeretetében élhetünk.

Aldjon meg minket Isten nagyböjti utunkon!

HÍREK

A váci Karolina Napokon megtartott versenyek eredményei

Hittanverseny eredményei:

3-4. osztály

2. helyezés: Puha Panna (3.b) és Molnár Enikő (4.b)

7. helyezés: Brachna Zorka (3.b) és Isóczki Petra (4.b)

5-6. osztály

1. helyezés: Nemeskéri Kitti és Piti Mira (6. osztály)

3. helyezés: Doszpod-Nagy Soma (5.a) és Puha Szilárd Sámson(5.b)

7-8. osztály

1. helyezés: Kuszák Hajnalka (8. osztály) és Szabó Márton (7. osztály)

Szavalóverseny:

Hegedüs Nóra 7. osztály 4. helyezést ért el.

Március 21-én 14.00 órakor lesz a városi vers- és prózamondó verseny alsó tagozatosok számára

Az 1848-as szabadságharcra emlékezve ünnepi műsorral készülnek tanulóink. Kíváncsian várjuk az iskolai műsort.

A városi általános iskolák tanulóinak roller versenyén:

1. osztály

1. helyezett: Pelles Zsófia

2. helyezett: Baranyai Zsigmond

3. helyezett: Lucza Pál

3. osztály

1. helyezett: Völgyesi Maja 3.b

3. helyezett: Horváth Zétény 3.b

4. osztály

3. helyezett: Erdei Anna

3. helyezett: Kiss László

A városi általános iskolák tanulóinak görkorcsolya versenyén:

Egyéni verseny: 3. helyezett Csukás Zsófia

Csapat verseny 2. hely:

Csukás Zsófia, Málai László Dóra

Iskolánk tanulói éppen a napokban töltik idejüket a sítáborban. Élményeikről következő számunkban tájékoztatjuk részletesen olvasóinkat.

ŐNÖS-NŐS Tavaszi

Készült a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában
Pécelen, a Kossuth tér 7. szám alatt
150 példányban, belső használatra.
Készítették a Voluntas klub tagjai
Tanárszerkesztő: M. Cselőtei I.